

πήσουν τὴν διώρυγα ;» Κάνεις ὅμως δὲν μὲ ἀπεκρίνετο ὡς ἤθελον. Ὅταν σὰς ἠρώτησαν τὰ δονόματά σας, καὶ ὁ μηχανικός μετὰ τὸ ὄνομα Καρρόρης ἐφώνησε Ῥεμής, ἔπεσα εἰς τὴν γῆν κλαίων, καὶ τότε μ' ἐπάτησαν ὀλίγοι τινὲς περὶ ὧντες, ἀλλὰ τόσοσ ἤμην εὐτυχής, ὥστε δὲν τὸ ἤσθάνην.

Ἐγὼ δ' ἤμην υπερήφανος ἀκούων ὅτι ὁ Μαρτίνας εἶχε τόσοσ ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμὲ, ὥστε δὲν ἤθελε νὰ πιστευσῇ ὅτι ἤμπορῶ ν' ἀποθάνω.

(Ἐπιτα: συνέχεια)

ΒΡΟΧΟΔΕΝΔΡΟΝ

* Ἐν τινι ἀγγλικῇ ἐφημερίδι γίνεται λόγος περὶ δένδρου ἔχοντος τὴν μοναδικὴν ιδιότητα νὰ ἀπορροφᾷ ὅλην τὴν περίξ αὐτοῦ ὑγρασίαν, καὶ νὰ τὴν διαχέῃ ἀκολούθως περίξ αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λορέτο (τοῦ Περού) ὑπάρχει δένδρον, γράφει ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς, ὅπερ οἱ ἐγχώριοι καλοῦσιν *Tamái káspi*, ἥτοι βροχοδένδρον. Τὸ δένδρον τοῦτο, ἔχον ὕψος 18 μέτρων, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς αὐξήσεώς του, καὶ ἐνός μέτρου διάμετρον κατὰ τὴν βάσιν τοῦ κορμοῦ του, ἀπορροφᾷ ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρῆς τὴν ὑγρασίαν καὶ συμπυκνώνει αὐτὴν οὕτως, ὥστε ἀδικαλείπτως τὸ ὕδωρ καταλείβεται ἀπὸ τοῦ κορμοῦ, καὶ καταπίπτει ὡς βροχὴ ἀπὸ τῶν κλάδων του μετὰ τοσαύτης ἀφθονίας, ὥστε τὸ ὑποκάτω τοῦ δένδρου ἔδαφος μεταβάλλεται εἰς ἀληθὲς ἔλος.

Ἀποκτᾷ δ' εἰς ὑπατον βαθμὴν τὴν ιδιότητα ταύτην τὸ βροχοδένδρον ἐν τῷ θερεῖ, καὶ ἰδίως ὅταν ταπεινωθῇ μεγάλως τὸ ὕδωρ ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ ποταμοῦ, καὶ σπανίση τὸ ὕδωρ.

Αἱ Ἀρχαὶ τῆς ἐπαρχίας Λορέτο, ἐκπλαγεῖσαι ἐπὶ τῇ θαυμασίᾳ ταύτῃ ιδιότητι τοῦ δένδρου τούτου, ἔγραψαν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Περού, προτείνασαι ὅπως πολλὰ ἐκ τῶν βροχοδένδρων τούτων μεταφυτευθῶσιν εἰς τὰς ξηροτέρας χώρας τῆς ἐπικρατείας.

Ἐὰν ἡ εἰδήσις αὕτη ἀληθεύῃ, τὸ δένδρον τοῦτο πρέπει νὰ μεταφυτευθῇ καὶ εἰς πολλὰς χώρας τῆς Εὐρώπης, πρωτίστως δ' ἐν Ἑλλάδι. **

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Βλέπεις, ἀγαπητέ μου, ὅτι ἡμᾶς τοὺς τραπεζιτικούς ἀνθρώπους μᾶς συκοφαντοῦν. Εἶνε δέκα ἔτη ἤδη, ἀφ' ὅτου ζῶ μετὰξὺ τραπεζιτῶν καὶ ἐμπόρων, καὶ δύναμαι νὰ σὲ βεβαιώσω ὅτι καθ' ὅλον τοῦτο τὸ μακροχρόνιον διάστημα δὲν ἐγνώρισα παρὰ δύο μόνον, οἵτινες εἶνε ἐντελῶς φαῦλοι.

— Ποῖος εἶνε ὁ ἄλλος ;

* *

Γλύπτῃς τις ἐκράτει μίξ τῶν ἡμερῶν εἰς τὰς χεῖράς του τὴν μικρὰν καὶ ὠραίαν χεῖρα κυρίας τινὸς χαριστάτης. Ἀφοῦ ἐκεῖνη τὴν ἀπέσυρεν, εἶπέ τις πρὸς τὴν καλλιτέχνην :

— Ἴδου τὸ μεγαλύτερον ἀριστοῦργημα, ὑπερῆξ ἦλθεν ἐκ τῶν χειρῶν σας.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἐκ κ. Κάμιλλος Πελλετάν διηγεῖται τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ διασῆμου δικηγόρου Βεζρύε.

Ὅπως ὅλοι οἱ ἀριστοτέχναι τοῦ λόγου, δὲν ἐξήταξε τὸν φάκελλον τῶν δικογράφων, παρὰ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐπισήμου συνεδριάσεως. Κατὰ τὴν συζήτησιν σπουδαιότητας δίκης, περὶ ἧς ὅμως ὁ Βεζρύε δὲν ἐγνώριζε γρῦ, ἐν τῷ φακέλλῳ τοῦ δικογράφου εὐρέθησαν τὰ ἔγγραφα τοῦ ἀντιδίκου. Ὁ Βεζρύε, ὡς εἶκός, ἀπατᾶται καὶ ἐκφωνεῖ λόγον ἐνθουσιώδη καὶ θαυμασιώτατον . . . κατὰ τοῦ πελάτου του. Τὸ ἀκρατήριον ἐνθουσιᾶ, ὁ πελάτης μένει κεραυνόπληκτος ἐκ τῆς λύπης, καὶ οἱ δικασταὶ μειδιῶσιν. Εὐτυχῶς καταφθάνει ὁ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τοῦ ἐπιφανοῦς ῥήτορος, καὶ σύρει αὐτὸν ἐκ τῆς χειρίδος τῆς τῆβένου του, καὶ τὸν ἐκθάλλει τῆς ἀπάτης του. Ὁ Βεζρύε δὲν τὰ χάνει ποσῶς. « Ἴδου, ἀνακράζει, τί δὲν θὰ λείψωσι νὰ εἴπωσιν οἱ ἀντιδικοί μας. Ἐλεσινὰ σοφίσματα πρὸς τὰ ὁποῖα ἀπαντῶμεν ἡμεῖς. . . » καὶ ἐξηκολούθησεν οὕτως ἀνατρέπων λαμπρῶς ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου ὅλα ὅσα εἶχε προσίπει ἐπιχειρήματα.

ΙΩΝΑΣ.

ΑΔΗΘΕΙΑΙ

* * * Ὅλοι ζητοῦμεν νὰ αναθῶμεν εἰς τὰ ὑψηλά, ἐν ᾧ ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι δὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ οὔτε τοὺς ἀνέμους οὔτε τὸν ἥλιον ὁ εὐρισκόμενος ὄχι εἰς τὴν κορυφὴν, ἀλλ' εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους.

* * * Ἡ γυνὴ εἶνε ἄγγελος ἀπολέσας τὰς πτέρυγας του. Γυναϊκῆς τινος κατορθώνουσι τὴν ἀνάκτησίν των, ἀλλ' αἱ πλειότεραι ἀναπληροῦσι τὰς ἀπολεσθεῖσας πτέρυγας μὲ τὰ πούφ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐπιστήμων συνδρομητῆς τῆς Ἐστίας ἐκοινοποίησεν ἡμῖν τὸ ἐπόμενον μίγμα πρὸς καθαρισμόν κακῶσμου δωματίου :

Λάβε ὕδατος	γραμμάρια	70
» ὄξους	»	20
» ὕδατος εὐόσμου τῆς Κολωνίας	»	10

ἀνατάραιξον καλῶς καὶ χύσον εἰς πλατύστομον ἀγγεῖον εἰς ὃ πρόσθε :

ὑποχλωριώδους τιτάνου » 25

Ἡ δόσις αὕτη ἀρκεῖ δι' ἐν δωμάτιον, 32 δὲ γραμμάρια ἀποτελοῦσι δέκα τουρκαῖκά δράμι, ἢ διὰ τὸ εὐκολώτερον, ἄς λογιζῶνται τρία γραμμάρια πρὸς ἐν δράμιον τῆς ὀκάς.